

Herziening Rechterlijke Organisatie; de rapportage van deze commissie is het vertrekpunt geweest voor de huidige inrichting van de gerechten.

Nivard kon goed luisteren, maar was ook bereid zijn eigen mening met kracht te verdedigen. Hij was ook een harde werker en behandelde jaarlijks ongeveer driehonderd kort gedingen, waaronder veel stakingszaken. 'Het is veel moeilijker een einde aan een staking te maken dan een begin', luidde zijn credo. Toch maakte hij in 1983 kordaat een einde aan een ambtenarenstaking, die Nederland in de herfst van dat jaar grotendeels plat had gelegd.

Voor de 'natte' balie was Nivard onmisbaar: 'Nivard was vierentwintig uur per dag, zeven dagen in de week bereid te kijken naar een verzoek tot scheepsbeslag. Zelfs in de rij bij een receptie of in zijn studeerkamer thuis had hij zijn vulpen altijd in de aanslag.' aldus mr. G. Noordam, partner van Schipper Noordam Advocaten en zelf vooral werkzaam in de maritieme praktijk.

In zijn tijd als president heeft Nivard het aantal kort gedingen en bezwaarschriftprocedures sterk zien toenemen. De werkdruk bij de rechtbank steeg navenant. Hierbij onnodig stilstaan deed hij niet: 'met klagen wordt geen enkel probleem opgelost', was zijn uitgangspunt.

Zijn omgeving schetst Nivard als iemand die ervan hield knopen door te hakken, beslissingen te nemen en vooral niet eindeloos te blijven discussiëren. Als opleider leerde Nivard je een korte en bondige stijl zowel ter zitting als bij het schrijven van uitspraken. Mensen die met hem gewerkt hebben, omschrijven hem als een 'pragmatisch kort

geding rechter'. Hij begreep dat als partijen voor zijn tafel neerstreken, zij een oplossing wilden, en liefst snel. Enig ongeduld was hem als persoon ook niet vreemd. Collega's hoorden hem regelmatig zich met enige ergernis afvragen 'waarom alles toch zo lang moest duren'. Noordam memoreert het kleine Friese staartklokje waarop Nivard graag wees bij het begin van een zitting. Als de grote wijzer een kwartiertje was opgeschoven, zou hij ongeduldig worden zo wisten de procespartijen die regelmatig met hem te maken hadden. Naast zijn werkzaamheden voor de rechtbank Rotterdam en de Rechtspraak in het algemeen was Nivard zeer actief in het maatschappelijk leven. In 1950 werd hij gekozen tot lid van de Rotterdamse gemeenteraad voor de fractie van de toenmalige Katholieke Volks Partij. De katholieke kerk lag hem nauw aan het hart. In het kerkbestuur van zijn parochie was hij vice-voorzitter. Van 1973 tot 1975 was hij voorzitter en secretaris van het bestuur van het Sint Franciscus Gasthuis. De bouw en verhuizing van de Schiekade naar de huidige locatie heeft hij van nabij meegemaakt. In 1957 trad hij bij de Bondsspaarbank Rotterdam aan als commissaris en daar heeft hij in verschillende functies de ontwikkeling meegemaakt van de Verenigde Spaarbanken naar Fortis-AMEV. In dit proces was hij vooral trots op zijn rol bij de totstandkoming van het VSB-fonds. Hij is tot zijn 75ste levensjaar voorzitter van dit fonds gebleven. Ook was hij actief lid van de *Rotary*.

Bij zijn afscheid als president in 1988 werd hij op basis van zijn gehele maatschappelijke carrière benoemd tot Commandeur in de Orde van Oranje-Nassau. Tijdens de